

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Ja, det var ikke fru Inge Dahl-Sørensen indlæg, som jo handlede om alt muligt andet, end det vi snakker om, men det var hr. Søren Søndergaard, der faktisk forskrækkede mig lidt. Én ting er, at det er et fuldstændig godnat forslag, vi behandler her. Noget andet er at forsvare de mennesker, der bruger hætter, fordi de er bange for at blive registreret, eller hvad man nu kan sige af hyl og ballade. Ikke tale om!

Jeg mener, det svarer til det, jeg kender fra andre sammenhænge, folk, der siger, at de ikke vil have åbenhed om deres navne, hvis de f.eks. laver dyreforsøg, for så kunne de risikere at få et væmmeligt brev i hovedet eller sådan noget. Ikke tale om, at vi på noget tidspunkt vil forsvare de mennesker, der gør den slags!

Man er åben, også når man er i demonstrationer, og vi skal i hvert fald ikke begynde at give nazister og sådan nogle den sejr, at vi har nogen fra venstrefløjen til at sige, at de kan kyse livet af os. Jeg vil meget håbe, at hr. Søren Søndergaard udtrykte sig uklart dér. Selvfølgelig tager vi afstand fra folk, der ikke vil være ved, hvem de er.

(Kort bemærkning).

Inge Dahl-Sørensen (V):

Til fru Lissa Mathiasen vil jeg sige: Vi er vel enige om, at man bør kæmpe med åben pande. Det gør de autonome ikke. Man gemmer sig bag en maske, og ved at man gemmer sig, føler man åbenbart, at så har man større muligheder for at ødelægge og begå vold.

Og dér mener jeg, at dér bør vi altså give politiet den mulighed – og det er jo det, man beder om – at man simpelt hen, hvis de har hætter på så kan tage dem i kraven og sørge for, at de bliver arresteret. Altså i dette Ting er der åbenbart ligegyldighed over for det. Man dækker sig ind under, at det nytter nok intet alligevel. Jeg synes, det er for let. Jeg synes ikke, at man tager problemet alvorligt nok. Vi ønsker, at man skal kunne arrestere den slags mennesker, der bevidst gemmer sig og så begår vold og hærverk.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg vil starte med at sige til fru Margrete Auken, at jeg har ikke nogen interesse i at forsvare folk, der går med hætter, men jeg kan konstatere, at forslagsstillerne nævner en række anerkendelsesværdige grunde til, at man kan maskere sig.

Jeg vil godt tillade mig at citere fra bemærkningerne til forslaget:

»Forbudet vil heller ikke gælde i tilfælde, hvor identitetstilsløring under en demonstration i sig selv kan antages at tjene et anerkendelsesværdigt formål. Som eksempel kan nævnes flygtninges demonstration mod brutale magtthavere i hjemlandet . . . « – nu springer jeg lige lidt over – . . . altså en identitetstilsløring, der anvendes for at undgå repressalier eller andre ubehageligheder.«

Jeg forholder mig sådan set bare til det, der bliver lagt frem her.

Det spørgsmål, jeg stillede helt enkelt, men som åbenbart var for kompliceret at besvare for fru Inge Dahl-Sørensen, var: Gælder dette også for folk, der føler sig bange for at blive registreret af nazistiske og racistiske organisationer? Er frygten for at blive registreret af nazistiske og racistiske organisationer en grund, som indgår på linje med de grunde, der nævnes her?

Det må da være et rimelig klart spørgsmål, og det må være rimeligt at få et ret klart svar. Vi ved jo, at der foregår en registrering fra nazistiske organisationers side. Selv fru Margrete Auken har vel hørt om et blad, der hedder »Der Einblick«, som er en dødsliste over folk, som man ønsker at udrydde. Det kunne ikke få mig til at tage en hætte på. Jeg stiller bare spørgsmålet til forslagsstillerne: Indgår den grund blandt de øvrige, der er nævnt her?

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Jeg indrømmer da, at det var mange spørgsmål, der blev stillet på én gang til fru Inge Dahl-Sørensen; derfor skal jeg da gerne gentage mit spørgsmål, for det kan være svært nogle gange at holde styr på det hele.

Det, jeg spurgte fru Inge Dahl-Sørensen om, gik i al sin enkelthed ud på: Tror man i Venstre, at man, hvis der havde været et hætteforbud, havde undgået det, der skete nytårsnat?

(Kort bemærkning).

Bendt Bendtsen (KF):

Nu har flere ordførere sat spørgsmålstejn ved afgrænsningsproblemerne. Jeg synes nok, at vi kan tage udgangspunkt i, at både dronningen og statsministeren i deres nytårstaler talte om ansvar. Dette drejer sig i høj grad om ansvar for egne handlinger. Og så er vi igen tilbage ved det at kæmpe med åben pande.